

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 2.9.2015
COM(2015) 413 final

2015/0184 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade
püügi võimalused 2016. aastaks**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) kohaselt taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid mere bioloogiliste ressursside kasutamise kaudu maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust tasemest kõrgemal. Tähtis vahend nende eesmärkide saavutamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks liikmesriikide 2016. aasta kalapüügivõimalused seoses majanduslikult kõige tähtsamate Läänemere kalavarudega. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selguse tagamiseks määratakse kalapüügivõimalused Läänemeres alates 2006. aastast kindlaks eraldi määrusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas kehtivate sätetega**

Ettepanekuga kehtestatakse kvoodid, mille maht on kooskõlas 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) sätestatud eesmärkidega. Ettepanekus võetakse arvesse hiljuti määrusega (EL) 2015/812 tehtud muudatusi, millega kaotati Läänemere tursavarude püügikoormuse reguleerimise süsteem (artikli 4 punkti 4 alapunkt c)

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude poliitikavaldkondadega**

Esitatud meetmed on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega ning liidu säästva arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping”) artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ei kuulu liidu ainupädevusse)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine kogu liidule. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

Nõukogu asjakohase määrusega eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Võttes arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikeid 6 ja 7 ning artiklit 17, on liikmesriikidel õigus jaotada need kalapüügivõimalused piirkondadele või ettevõtjatele vastavalt nimetatud artiklites sätestatud kriteeriumidele. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamise sotsiaal-majandusliku mudeli valikuga.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise konkreetse määruse võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kavandatud õigusakt: määrus.

See on ettepanek kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel.

3. JÄRELHINDAMISTE TULEMUSED, KONSULTEERIMINE SIDUSRÜHMADEGA JA MÕJUHINNANGUD

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Läänemere nõuandekomisjoni (BSAC) põhjalähedaste ja pelaagiliste kalavarude ühistöörühma koosolekul juunis 2015 peeti konsultatsioone komisjoni teatise alusel, milles käsitleti 2016. aasta kalapüügivõimalusi ühise kalanduspoliitika raames (COM(2015) 239 (final)). ICES esitas ettepaneku teadusliku põhjenduse. Kaaluti kõiki asjaomaste kalavarude kohta esitatud esialgseid seisukohti ja võeti neid ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu olemasoleva poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teadusnõuannet püügipiirangute kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2015. aasta juunis.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Teadusorganisatsioon, kellega konsulteeriti, on Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES).

Euroopa Liit taotleb igal aastal ICESilt teadusnõuandeid tähtsate kalavarude kohta. Saadud nõuanded hõlmavad kõiki Läänemere kalavarusid, mille kohta tehakse lubatud kogupüügi ettepanek.

- **Mõju hindamine**

Läänemeres 2016. aastaks kavandatud kalapüügivõimalused kokku (tonnides) vähenevad 15 % võrreldes 2015. aastaga ja määratakse kindlaks tasemel, mis ulatub ligikaudu 570 tuhande tonnini¹. Kalapüügivõimalused (väljendatuna kalade arvuna) suurenevad 6 % võrra ning seega võib püüda 115 874 ühikut.

Kalavarude põhjal arvestades täheldatakse lubatud kogupüügi suurenemist kahe räimevaru osas keskmiselt 10 %, põhibasseini lõhe osas 10 % ja atlandi merilesta osas 18 %, samas väheneb Botnia lahe ja Riia lahe räimevaru püük keskmiselt 28 %, Soome lahe lõhevaru püük 24 %, Läänemere idaosa tursavaru püük 20 % ja kiluvaru püük 14 %.

Võttes aluseks kaheksas Läänemere-äärses riigis 2013. aastal lossitud kala keskmise hinna,² ulatub püügivõimaluste väärtus 2016. aastal ligikaudu 256 miljoni euron. Seega on vähenemine 19 %. Kõige suuremat langust täheldatakse Botnia lahe räimevarude lubatud kogupüügis, st 62 miljonilt eurolt 2015. aastal 38 miljonile eurole 2016. aastal. Võttes aga arvesse asjaolu, et 2014. aastal ei kasutatud räimekvooti täielikult ära, ja oletades, et püügitase jääb 2016. aastal samaks, ei ole kvoodi väärtuse vähenemine nii suur. Kuigi kilupüügi kvoot väheneb 14 %, suureneb kvoodi väärtus ligikaudu 100 tuhande euro võrra. See tuleneb 17 % hinnatõusust võrreldes 2013. aasta hinnaga, mis oli 289 eurot tonni eest.

Käesolevas ettepanekus ei kajastata ainult lühiajalisi probleeme, vaid see on ka osa pikemaajalisest strateegiast, mille kohaselt vähendatakse kalapüüki pikemas perspektiivis

¹ Välja arvatud idapoolne tursavaru ja kaasa arvatud lõhevarude saagi konverteeritud kaal (1 kala on keskmiselt 4,5 kg).

² EUMOFA, iga-aastased andmed, saadud järgmiselt veebilehelt <http://www.eumofa.eu>, 22.5.2014.

järk-järgult säästva tasemeni ja seejärel hoitakse sellel. Ettepaneku strateegia järgimine viiks seega keskmises või pikas perspektiivis stabiilse püügikoormuseni ja suuremate kvootideni. Strateegia rakendamisega kaasnevad pikas perspektiivis loodetavasti jätkusuutlikum kalapüük ja kasvav lossimismaht.

- **Õigusloome kvaliteet ja lihtsustamine**

Ettepanekuga lihtsustatakse veelgi (ELi või liikmesriikide) ametiasutuste haldusmenetlusi, kuna selles sisalduvad Läänemere 2015. aasta püügivõimalusi käsitleva määrusega sarnased sätted.

Käesoleva määrusega lihtsustatakse kalavarude majandamise korda, sest erinevalt varasematest aastatest ei ole püügitegevus enam piiratud kindlaksmääratud päevade arvuga, mil kalalaevad tohivad merel viibida. See vähendab liikmesriikide halduskoormust. Teadlaste kinnitusel ei ohusta püügikoormuse piirangute puudumine varude suurust, sest kvootide kasutamise tõhus kontrollimine on piisav, et hoida püügisurve kalavarudele kontrolli all.

Ettepanek käsitleb iga-aastast määrust 2016. aasta kohta ega sisalda seetõttu läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUUD KÜSIMUSED

- **Rakenduskavad ning seire-, hindamis- ja aruandluskord**

Kalapüügivõimaluste kasutamise kontrollisüsteem, mis lähtub lubatud kogupüügist ja kvootidest, on kehtestatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009.

- **Ettepaneku teatavate sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2016. aastaks.

Lossimiskohustust hakati teatavat liiki püügiga hõlmatud kalavarude suhtes kohaldama alates 1. jaanuarist 2015. Läänemeres hõlmab selline püük kalavarusid, mille suhtes on käesoleva määrusega kehtestatud lubatud kogupüük ja kvoodid, nimelt väikeste pelaagiliste liikide püüki (räime- ja kiluvarud), lõhepüüki (lõhevarud), samuti tursapüüki (tursavarud), ning mille püük on määratletud liigi põhjal. Selliste liikide suhtes, mille põhjal ei määratleta püüki, kuid mille suhtes on kehtestatud lubatud kogupüük (nt merilest), kohaldatakse Läänemeres lossimiskohustust alates 1. jaanuarist 2017, nagu on sätestatud komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 1396/2014.

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 2 kohase lossimiskohustuse kehtestamisega toimub muutus – kavandatavad kalapüügivõimalused kajastavad lossitud kalavarude asemel püütud kalavarusid. Sellest muudatusest lähtuti 2015. aasta kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel ning seda ei kohaldata enam eespool nimetatud varude puhul.

Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta ka artikli 16 lõiget 1 (osutab suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõiget 4 (osutab ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastastes majanduskavades sätestatud eesmärkidele).

Kavandatavad numbrilised kogused kajastavad teadusnõuandeid ja konsultatsioone Läänemere nõuandekomisjoniga. Selleks et vajaduse korral kehtestada ELi kvoodid Vene

Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati varude vastavad kogused maha ICESi soovitatud lubatud kogupüügist.

Komisjoni eesmärk on tagada kalavarude säästev kasutamine vastavalt liidu poliitikale ja võetud rahvusvahelistele kohustustele ning säilitada samas stabiilsed püügivõimalused, mistõttu lubatud kogupüügi iga-aastased muudatused on võimalikult väikesed, võttes arvesse konkreetse kalavaru seisukorda.

Lubatud kogupüük ja liikmesriikide vahel jaotatud kvoodid on esitatud käesoleva määruse lisas.

Kõiki Läänemere viit pelaagilist varu (neli räimevaru ja üks kiluvaru), atlandi merilesta ja põhibasseini lõhevaru püütakse 2016. aastal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, seepärast vastab kavandatud lubatud kogupüük maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavale kalastussuremusele. Lõhe ja idapoolse tursavaru lubatud kogupüük Soome lahes vastab ICESi väljatöötatud lähenemisviisile, mida kasutatakse väheste andmetega kalavarude puhul. Lääneosa tursavaru käsitleva nõuande ja lubatud kogupüügi kohta oodatakse alles ICESi selgitust.

Idapoolse tursavaru bioloogiliste muutuste tõttu ei esitanud ICES selle kalavaru bioloogilisi võrdluspunkte, st tegelikku kalastussuremust. Kava on välja töötatud eeldusel, et tursavaru kasv jääb stabiilseks, kuid nii see enam ei ole. ICESi tähelepanekute kohaselt on idapoolse tursavaru kasv viimastel aastatel olulisel määral vähenenud ning bioloogilisi võrdluspunkte ei ole enam võimalik kehtestada. ICESi sõnul ei saa seepärast anda idapoolse tursavaru kohta soovitusi Läänemere tursavarude mitmeaastase kava põhjal ja ICES soovitab määrata lubatud kogupüük väheste andmetega kalavarude puhul kasutatava lähenemisviisi põhjal. See muudab mitmeaastase kava artiklite 6, 7 ja 8 kohaldamise idapoolse tursavaru suhtes 2016. aastal võimatuks, kuna kavas olevad lubatud kogupüügi kehtestamise eeskirjad põhinevad kõnealustel võrdluspunktidel. Seepärast on asjakohane määrata Läänemere uue mitmeaastase kava ettepaneku ootuses kalapüügivõimalused kindlaks vastavalt kava artikli 5 lõikele 1 ja ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 ICESi poolt väljatöötatud lähenemisviisi põhjal, et takistada idapoolse tursavaru ülepüüki lubatud kogupüügi kehtestamata jätmise tõttu.

Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96 kehtestati lubatud kogupüügi haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artikli 3 kohased paindlikkust käsitlevad sätted ja artikli 4 kohased ettevaatusprintsipi või analüütilise lubatud kogupüügi põhjal majandatavad kalavarud. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlikkusmehhanism kõigi selliste kalavarude jaoks, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ja takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kasutatakse ainult siis, kui liikmesriik ei kasuta määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ühest aastast teise ülekandmist.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade
püügi võimalused 2016. aastaks**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013³ artikli 6 kohaselt tuleb kehtestada meetmed, millega reguleeritakse juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning säästvat kalandustegevust, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majanduslikke nõuandeid ning eelkõige kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) koostatud aruannet ning asjaomastes geograafilistes piirkondades või pädevusvaldkondades loodud nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid.
- (3) Nõukogul on kohustus võtta vastu püügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 16 tuleks kalapüügivõimalused jaotada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügiviisi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus, ning võttes asjakohaselt arvesse kõnealuses määruuses kehtestatud ühise kalanduspoliitika eesmärgi.
- (4) Lubatud kogupüük (TAC) tuleks seega, kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013, kehtestada olemasoleva teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samal ajal eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.
- (5) Nende kalavarude kalapüügivõimalused, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, tuleks kehtestada kooskõlas kõnealustes kavades sätestatud eeskirjadega. Seega tuleks kehtestada Läänemere tursavarude püügipiirangud kooskõlas nõukogu määruuses (EÜ) nr 1098/2007⁴ sätestatud eeskirjadega.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁴ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007, 18. september 2007, millega kehtestatakse mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97 (ELT L 248, 22.9.2007, lk 1).

- (6) Tulenevalt Läänemere idaosa tursavaruga seotud muutustest ei suutnud Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) kindlaks määrata ICESi alarajoonide 25–32 tursavaru bioloogilisi võrdluspunkte ning tegi selle asemel ettepaneku määrata kõnealuse tursavaru lubatud kogupüük kindlaks väheste andmetega kalavarude puhul kasutatava lähenemisviisi põhjal. Bioloogiliste võrdluspunktide puudumine muudab võimatuks järgida kõnealuste alarajoonide tursavaru püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise eeskirju, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 1098/2007. Kuna kalapüügivõimaluste kehtestamata ja eraldamata jätmine võib tõsiselt ohustada tursavarude jätkusuutlikkust, on lubatud kogupüük vaja kindlaks määrata tasemel, mis vastab ICESi väljatöötatud ja soovitatud lähenemisviisile väheste andmetega kalavarude puhul.
- (7) Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalusi kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,⁵ eelkõige vastavalt selle artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning kalapüügivõimaluste ammendumise andmete esitamist komisjonile. Seetõttu peab käesoleva määrusega täpsustama koodid, mida liikmesriigid kasutavad komisjonile andmete saatmisel käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta.
- (8) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96⁶ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti on määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 kehtestatud, et ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi võib kasutada kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude puhul. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.
- (9) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2016. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast avaldamist,

⁵ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

⁶ Nõukogu määrus (EÜ) nr 847/96, 6. mai 1996, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse 2016. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemeresel tegutsevate liidu kalalaevade suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „ICES” – Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu;
- 2) „Läänemeri” – ICESi IIIb, IIIc ja IIId püügipiirkond;
- 3) „alarajoon” – Läänemeres paiknev ICESi alarajoon, mis on määratletud nõukogu määruse (EÜ) nr 2187/2005⁷ I lisas;
- 4) „kalalaev” – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside ärieesmärgil kasutamiseks;
- 5) „liidu kalalaev” – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
- 6) „kalavaru” – mere bioloogiline ressurss teataval majandamisalal;
- 7) „lubatud kogupüük” (TAC) – igast kalavarust kogus, mida võib:
 - i) püüda aasta jooksul, kui on tegemist püügiga, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohane lossimiskohustus, või
 - ii) lossida aasta jooksul, kui on tegemist püügiga, mille suhtes ei kehti määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohane lossimiskohustus;
- 8) „kvoot” – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist.

II peatükk

Kalapüügivõimalused

Artikkel 4

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

Lubatud kogupüük, kvoodid ning vajaduse korral nendega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud lisas.

⁷ Nõukogu määrus (EÜ) nr 2187/2005, 21. detsember 2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil (ELT L 349, 31.12.2005, lk 1).

Artikkel 5

Püügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

- a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
- b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohaseid mahaarvamisi ega ümberjaotamisi;
- c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
- d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
- e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohaseid mahaarvamisi;

Artikkel 6

Lossimiskohustusest saagi ja kaaspüügi saagi lossimise tingimused

Siht- ja kaaspüügina püütud lestasaaki võib pardal hoida või lossida ainult juhul, kui saagi on püüdnud selle liikmesriigi lipu all sõitvad laevad, millel on kvoot, ning tingimusel, et kõnealune kvoot ei ole ammendatud.

III peatükk Lõppsätted

Artikkel 7

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid saadavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, kasutavad nad käesoleva määruse lisas sätestatud kalavarude koode.

Artikkel 8

Paindlikkus

1. Kui käesoleva määruse lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse lubatud analüütilist kogupüüki.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 ei kohaldata juhul, kui liikmesriigid kasutavad määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*